

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoCsp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118357862
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6118357862.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, vo veci žalobcu: Mgr. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X, E. Y. E., právne zastúpený: JUDr. Andrej Gara, advokát so sídlom G. XX, E., proti žalovanému: PUTIFAR, s.r.o., so sídlom Diviaky nad Nitricou 723, IČO: 48 287 407, právne zastúpený: Mgr. Adrián Bobko, advokát so sídlom Y. C. H. XX, I., o zaplatenie 59.199,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 12Csp/29/2019-120 zo dňa 17. decembra 2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Csp/29/2019-125 zo dňa 14. januára 2021 a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 12Csp/29/2019-162 zo dňa 06. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku II., ktorým uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 47.699,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 34.999,- Eur od 01.05.2018 do 27.03.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 29.999,- Eur od 28.03.2019 do 14.04.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 24.999,- Eur od 15.04.2019 do 22.03.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 24.499,- Eur od 23.03.2020 do 22.06.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 23.499,- Eur od 23.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.500,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.700,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.000,- Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 34.999,- Eur od 01.05.2018 do 27.03.2019, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 29.999,- Eur od 28.03.2019 do 14.04.2019, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 24.999,- Eur od 15.04.2019 do 22.03.2020, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 24.499,- Eur od 23.03.2020 do 22.06.2020, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 23.499,- Eur od 23.06.2020 do zaplatenia a vo výroku III. o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom nedotknutý.

Uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vydaného Okresným súdom Námestovo č. k. 12Csp/29/2019-120 zo dňa 17.12.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Csp/29/2019-125 zo dňa 14.01.2021 zamietol, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo napadnutým rozsudkom konanie zastavil v časti istiny 11.500,- Eur spolu s uplatneným nárokom na úrok z omeškania a uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu zo sumy 5.000,- Eur od 28.03.2019 do 14.04.2019, s uplatneným nárokom na úrok z omeškania a uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu zo sumy 10.000,- Eur od 15.04.2019 do 22.03.2020, s uplatneným nárokom na úrok z omeškania a uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu zo sumy 10.500,- Eur od 23.03.2020 do 22.06.2020, s uplatneným nárokom na úrok z omeškania a uplatneným nárokom na zmluvnú pokutu zo sumy 11.500,- Eur od 23.06.2020 do zaplatenia (výrok I.). Žalovanému tiež uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 47.699,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 34.999,- Eur od 01.05.2018 do 27.03.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 29.999,- Eur od 28.03.2019 do 14.04.2019, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 24.999,- Eur od 15.04.2019 do 22.03.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 24.499,- Eur od 23.03.2020 do 22.06.2020, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 23.499,- Eur od 23.06.2020 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 5.500,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.700,- Eur od 01.05.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.000,- Eur od 01.07.2018 do zaplatenia, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 34.999,- Eur od 01.05.2018 do 27.03.2019, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 29.999,- Eur od 28.03.2019 do 14.04.2019, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 24.999,- Eur od 15.04.2019 do 22.03.2020, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 24.499,- Eur od 23.03.2020 do 22.06.2020, uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 23.499,- Eur od 23.06.2020 do zaplatenia (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Nárok žalobcu posudzoval podľa § 274, § 137 písm. a), § 275 CSP. Súd prvej inštancie dôvodil, že po vykonaní späťvzatia žalobca navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Podľa súdu prvej inštancie boli splnené všetky zákonom požadované podmienky pre vydanie rozsudku žalovaného v zmysle § 274 CSP, preto rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že ich priznal strane, ktorá bola v spore plne úspešná.

3. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Csp/29/2019-125 zo dňa 14.01.2021 rozhodol tak, že konanie zastavil v časti žalobcom uplatneného nároku pod označením - náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 658,34 Eur (výrok IV.).

4. Podľa súdu prvej inštancie z obsahu podania žalobcu zo dňa 28.03.2019, najmä z návrhu samotného výroku rozsudku, bolo možné zistiť, že žalobca si už náklady spojené s uplatnením pohľadávky neuplatnil, hoc nebolo možné presne zistiť z akej vnútornej motivácie tak učinil. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že bolo možné, že ich zahrnul do náhrady trov konania alebo si ich neuplatnil z toho dôvodu, že si uvedomil, že v danom prípade nejde o obchodnoprávny spor, ale že ide o občianskoprávny spor, v ktorom si takýto nárok nemožno uplatniť. Z vonkajšieho prejavu žalobcu však nepochybne vyplýva, že mal úmysel zobrať žalobu späť aj v danej časti. Nakoľko súd prvej inštancie posudzoval podania podľa ich obsahu, musel súd prvej inštancie takýto úkon žalobcu vyhodnotiť ako čiastočné späťvzatie. Keďže dispozícia s návrhom pri späťvzatí je v rukách žalobcu, súd prvej inštancie na základe takéhoto návrhu žalobcu na čiastočné späťvzatie žaloby konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

5. Proti uvedenému rozsudku a dopĺňaciemu rozsudku podal žalovaný odvolanie, a to voči výroku II. a výroku III. Žalovaný odôvodňoval voči výroku II. rozsudku pre zmeškanie v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 14.01.2021 tým, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle ust. § 274 CSP. Žalovaný namietal vydanie rozsudku pre zmeškanie s odkazom na ust. § 274 CSP, nakoľko žalovaný, resp. jeho právny zástupca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 17.12.2020 včas a vážnymi okolnosťami. Odvolateľ v predmetnej veci uviedol, že jeho právny zástupca ospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, vyjadril výslovný nesúhlas konať v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu a zároveň žiadal o odročenie pojednávania. Právny zástupca žalovaného oznámil konajúcemu súdu dňa 15.12.2020, že sa nebude môcť na pojednávaní, ktoré bolo vytýčené na deň 17.12.2020, dostaviť z dôvodu jeho práceneschopnosti, pre jeho zdravotný stav, ktorý spočíval vo vážnom zranení hornej končatiny, že je po operácií a v súčasnosti je liečený s diagnózou S51.7S51.7 - Viacnásobné otvorené rany predlaktia s poranením svalu a šľachy ohýbača a vystierača na úrovni predlaktia, s tým, že jeho pohyb je dočasne obmedzený (nefunkčnosť ruky

daná obmedzeným rozsahom ohýbačov predlaktia, obmedzenou hybnosťou prstov a ostatných funkcií ruky a predlaktia, a tým aj dočasné obmedzenie písania a riadenia motorového vozidla). Ďalej dôvodil, že z priloženého potvrdenia o práceneschopnosti od ošetrojúceho lekára bolo zrejmé, že právny zástupca sa z úrazu liečil v okrese Brezno, v obci G., kde sa až na výnimky kontrolných vyšetrení a neskorších rehabilitácií zdržiaval počas jeho práceneschopnosti. Rovnako poznamenal, že právny zástupca vzhľadom na poranenie užíval väčšie množstvo liekov, predovšetkým na bolesť, ktoré boli spôsobilé obmedziť možnosť riadne viesť motorové vozidlo, ale ktoré mali za následok aj malátnosť, ospalosť a utlmenie organizmu, a ktoré mal právny zástupca už predpísané z NsP Poprad, ako Novalagin a Medoclav. Poukázal na skutočnosť, že požíval dané lieky, ktoré ho utlmovali a mali vplyv aj na zmyslové vnímanie skutočnosti, preto nebolo možné, aby sa právny zástupca dňa 17.12.2020 dostavil na pojednávanie, nakoľko ak by aj opomenul problémy súvisiace s transportom právneho zástupcu z obce G. do Y., právny zástupca bol „nadopovaný“ liekmi, ktoré obmedzovali jeho vnímanie a fyzický a duševný stav do takej miery, že ak by aj bol prítomný osobne, nedokázal by vzhľadom na účinky liekov náležite uplatňovať za žalovaného jemu patriace procesné práva a riadne poskytovať žalovanému právnu pomoc na predmetnom pojednávaní. Uviedol tiež, že právny zástupca počas PN bol mimo kancelárie, a teda z objektívnych dôvodov nebolo možné odovzdanie agendy a listín z advokátskeho spisu pre účely riadneho prevzatia právneho zastúpenia iným právnym zástupcom advokátom žalovaného. Pre úplnosť tiež uviedol, že právny zástupca utrpel dané zranenie pri práci na záhradnej chatke, keď s flexou a rezným kotúčom orezával obklad pre umiestnenie okenného parapetu, pričom rezný kotúč sa mu dostal pod rukáv bundy a začal rezať predlaktie, flexu už sám nedokázal vypnúť, stroj vypol až privolaný sused z elektriny. Rezný kotúč ho poranil na vnútornej strane predlaktia, kde volárne 8 cm priečna rana s nerovnými okrajmi. Rana siahala do hĺbky cez fasciu (obal svalu), v rane ostali viditeľné kýpte šliach a svalov, a to palmaris longus, subtotálna lézia šľ. m. flexor carpi radialis. Pri operačnom chirurgickom zákroku v plnej narkóze bola vykonaná revízia, necrectomia (operačné odstránenie odumretého tkaniva), debridement (odstránenie nekrotického tkaniva), sutúra tendinis (zošitie šliach) MFCR, MFCU, MPL. Opätovne poukázal na to, že predmetnú prekážku - zdravotná indispozícia v termíne nariadeného pojednávania bola ospravedlňovaná aj v iných súdnych konaniach, ako napríklad v trestnom konaní na Okresnom súde Kežmarok vedenom pod sp. zn. 1T/37/2015, ďalej vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod 10P/39/2020, kde mu zo strany konajúcich súdov bol tento dôvod neúčasti uznaný za dôležitý a pojednávania boli odročené na neskoršie termíny. Odvolateľ tiež poukázal na to, že z odôvodnenia rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že konajúci súd ospravedlnenie právneho zástupcu vyhodnotil tak, že právny zástupca nepredložil dôkaz preukazujúci ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti, resp. že takýto dôkaz predložený nebol a že neexistuje, nakoľko právny zástupca žalobcu nedal súhlas so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu s poukazom na skutočnosť, že potvrdenie obsahuje jeho osobné údaje, ktoré si neželá zverejňovať. Odvolateľ mal za to, že takýto postup konajúceho súdu bol svojvoľný, arbitrárny, a nemajúci oporu v žiadnom právnom predpise. Navyše konajúci súd mal vedomosť o tom, že právny zástupca žalovaného bol práceneschopný, pričom náležite ospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, potvrdením o vážnom zranení, čo konajúci súd sám potvrdil, avšak výlučne z dôvodu, že právny zástupca žalovaného nedal súhlas na založenie predmetného potvrdenia do spisu, svojvoľne vyhodnotil, že dôkaz preukazujúci ospravedlnenú neprítomnosť neexistuje, aj keď mal vedomosť o jeho existencii. Opätovne zdôraznil, že právny zástupca bol neprítomný na pojednávaní z ospravedlniteľného dôvodu, preto konajúci súd nemal rozhodovať rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko nesúhlas so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu nemohlo v žiadnom prípade diskvalifikovať relevantnosť a existenciu ospravedlniteľného dôvodu. V tejto súvislosti uviedol, že potvrdenie o práceneschopnosti právneho zástupu je len dokladom preukazujúcim daný faktický stav, ktorý nemožno opomenúť ani tým, že nebude daný súhlas na založenie takéhoto potvrdenia do spisu. Ďalej dôvodil, že vážne zranenie právneho zástupcu žalovaného, pre ktoré sa nemohol zúčastniť na predmetnom pojednávaní, nebolo závislé na existencii alebo neexistencii potvrdenia predmetného zranenia, nakoľko žiadna listina nie je spôsobilá „zrušiť“ zranenie, práve naopak, listina preukazujúca práceneschopnosť pre zranenie je len listinou konštatujúcou takéto zranenie. Z uvedeného dôvodu malo byť pri posúdení opomenuteľného dôvodu skúmanie nie existencie listiny, ktorá by potvrdzovala alebo nepotvrdzovala zranenie a práceneschopnosť ako opomenuteľný dôvod, ale ako opomenuteľný dôvod mal byť skúmaný faktický stav, či právny zástupca žalovaného predmetné zranenie mal a či ho diskvalifikovalo na prácu bez ohľadu na existenciu či neexistenciu listiny toto potvrdzujúcej navonok. Podľa odvolateľa nemožno prisvedčiť tvrdeniam konajúceho súdu, že žalovaný mal možnosť si zvoliť iného advokáta, prípadne, že sa mal advokát dať zastúpiť, nakoľko až do 16.12.2020, kedy právny zástupca dostal odpoveď od konajúceho súdu o tom, že tento neakceptuje ospravedlnenie, nemohol žalovaný ani jeho

právny zástupca predpokladať, že konajúci súd k uvedenému dôvodu neprítomnosti na pojednávaní zaujme práve taký právny postoj, že žiadosti o odročenie nevyhovie. Odvolateľ tiež poznamenal, že pri uvedenom dôvode, práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného, tento ani žalovaný nemohli predpokladať, že práceneschopnosť, pre tak závažné zranenie, vyhodnotí súd ako neospravedlnený dôvod. Navyše z objektívnych dôvodov nebolo ani možné a už vôbec nie v tak krátkom čase (v priebehu len niekoľkých hodín) odovzdať agendu a listiny z advokátskeho spisu inému právnomu zástupcovi žalovaného. Žalovaný tiež namietol nesprávnosť výroku III., nakoľko konajúci súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom nezohľadnil mieru úspechu žalobcu, kde konajúci súd zastavil konanie výrokom I. v časti istiny 11.500,00 Eur a výrokom IV. v časti istiny 658,35 Eur. Podľa názoru odvolateľa neboli splnené procesné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a nerozhodnutím o návrhu odvolateľky podľa ust. § 277 CSP a vydaním rozhodnutia absentujúceho správnu lehotu na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a pre podanie odvolania, súd prvej inštancie uprel odvolateľovi patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Na základe uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok pre zmeškanie v spojení s dopĺňacím rozsudkom zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Okresný súd Námestovo uznesením č. k. 12Csp/29/2019-120 zo dňa 17.12.2020 návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol. Súd prvej inštancie dôvodil, že rozsudok pre zmeškanie zo dňa 17.12.2020 spolu s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 14.01.2021 boli právnomu zástupcovi žalovaného doručené dňa 30.01.2021. Žalovaný doručil súdu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie dňa 12.02.2021. Podľa súdu prvej inštancie z uvedeného bolo zrejmé, že žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zákonnej lehote v zmysle § 277 ods. 3 CSP. Ďalej uviedol, že hoci žalovaný navrhol len zrušenie rozsudku pre zmeškanie, vzhľadom k tomu, že existencia dopĺňacieho rozsudku je závislá od existencie rozsudku, ktorý sa dopĺňa (rozsudku pre zmeškanie z 17.12.2020), súd posudzoval podanie ako návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vydaného Okresným súdom Námestovo č. k. 12Csp/29/2019-120 zo dňa 17.12.2020 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Csp/29/2019-125 zo dňa 14.01.2021. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný vo svojom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie síce uviedol dôvody, ktoré by mohli zakladať existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania pojednávania (viacnásobné otvorené rany predlaktia s poranením svalu a šľachy ohýbača a vystierača na úrovni predlaktia, užívanie utlmujúcich liekov), avšak nijako ich nepreukázal. Na rozhodovanie o tom, či sa vyskytol ospravedlniteľný dôvod zmeškania pojednávania nemožno aplikovať ustanovenia Civilného sporového poriadku o tvrdeniach a ich popieraní. Zo zmyslu ustanovení o rozsudkoch pre zmeškanie (§ 273 a nasl. CSP) bolo zrejmé, že zrušenie rozsudku pre zmeškanie je skôr výnimočným inštitútom, kde dôkazné bremeno preukázania toho, že nastali okolnosti odôvodňujúce zrušenie rozsudku pre zmeškanie spočíva na strane, ktorá požaduje zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Pokiaľ žalovaný (jeho právny zástupca) uvádzal vo svojom návrhu tvrdenia, bol povinný takéto tvrdenia aj preukázať. Súdu prvej inštancie však takéto listinné, príp. aj iné dôkazy nedoručil, súd prvej inštancie ho na to nebol povinný vyzývať a ani z úradnej povinnosti si zabezpečovať dôkazné prostriedky. Súd prvej inštancie nemohol prihliadať ani na listinu, ktorou právny zástupca žalovaného preukazoval svoju práceneschopnosť, nakoľko právny zástupca žalovaného nedal na jej založenie do spisu súhlas a tak zotrval na svojej pôvodnej požiadavke nezakladať ju do spisu. Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ by prihliadal na listinu, ktorá nebola založená v spise, bolo by takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie mal zároveň za to, že pri preukazovaní zdravotného stavu, či už za účelom odročenia pojednávania alebo za účelom zrušenia rozsudku pre zmeškanie bola strana, ktorá takýto postup navrhla, povinná strpieť aj sprístupnenie informácií o jej zdravotnom stave, hoc štandardne sprístupnenie takýchto informácií podlieha prísnej ochrane proti sprístupneniu iným osobám. V opačnom prípade nie je možné posúdiť existenciu/neexistenciu ospravedlniteľného dôvodu. Právny zástupca žalovaného nepreukázal akým spôsobom mu mohlo ním uvádzané zranenie ruky znemožniť účasť na pojednávaní. Objektívne by bola sťažaná možnosť právneho zástupcu riadiť motorové vozidlo, avšak súd prvej inštancie mal za to, že toto nebola neprekonateľná prekážka účasti na pojednávaní. Závažnejším bolo tvrdenie o tom, že užíval lieky proti bolesti, ktoré ovplyvňovali jeho schopnosť zastupovať žalovaného na pojednávaní. Žiadna z týchto prekážok však nebola právnym zástupcom žalovaného preukázaná a zostali len v rovine tvrdení. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že u právneho zástupcu žalovaného pracuje od 01.03.2018 doposiaľ advokátsky koncipient JUDr. C. E., PhD. V čase odo dňa kedy sa mal právnomu zástupcovi stať úraz (07.11.2020) až do dňa vydania napadnutých rozsudkov (17.12.2020 a 14.01.2021) mal právny zástupca možnosť poveriť svojho advokátskeho koncipienta úkonmi, ktoré by reflektovali na zranenie právneho zástupcu žalovaného. Napríklad mohol zastupovať žalovaného

na samotnom pojednávaní, zorganizovať zastupovanie žalovaného iným právnym zástupcom, prebrať poštu a následne s dostatočným predstihom oznámiť súdu zranenie právneho zástupcu žalovaného. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že z doručky o doručení predvolania na pojednávanie bolo zrejme, že zásielka mu bola doručená fikciou doručenia dňa 28.11.2020. Vzhľadom k tomu, že právny zástupca žalovaného mal utpieť zranenie ruky už dňa 07.11.2020, bolo by dôvodné očakávať, že preberanie zásielok deleguje na svojho advokátskeho koncipienta, prípadne iného zamestnanca, ak takého mal, alebo si zabezpečí inak preberanie pošty. Nakoľko súd doručoval advokátovi do elektronickej schránky, nebola jeho prítomnosť na pracovisku ani potrebná, potrebný je len prístup na internet. Podľa súdu prvej inštancie v zmysle § 17 ods. 1 zákona o advokácii bolo povinnosťou právneho zástupcu žalovaného, ako advokáta vykonávajúceho advokáciu samostatne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa keď takáto prekážka vznikla, dohodnúť sa s iným advokátom na jeho zastupovaní. Pokiaľ právny zástupca už krátko po úraze vedel, že jeho práceneschopnosť bude trvať dlhšiu dobu, mal prísť k takémuto kroku. Nebolo preukázané, že by mu charakter jeho zranenia toto znemožnil a zároveň súd prvej inštancie poukázal už na vyššie zmieneného advokátskeho koncipienta, ktorý mohol byť v tejto veci nápomocný. Nad rámec potrebného odôvodnenia veci súd prvej inštancie uviedol, že do cca 20 hodín odo dňa doručenia žiadosti žalovaného, informoval jeho právneho zástupcu o tom, že súd nepovažuje jeho návrh na odročenie pojednávania za dôležitý. Hoc to § 183 ods. 4 CSP nevyžaduje, súd právneho zástupcu žalovaného aj dôkladne informoval z akých dôvod jeho žiadosť nepovažuje za dôležitú. Z uvedeného oznámenia súdu muselo byť právnemu zástupcovi žalovaného tiež zrejme, aké skutočnosti je potrebné preukázať, o to viac že neskôr ich tvrdil v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Bolo by logickým očakávaním, že pokiaľ zaslal právny zástupca žalovaného žiadosť o odročenie pojednávania dva dni pred pojednávaním, overí si čo najskôr, akým spôsobom ju súd prvej inštancie vyhodnotil a zároveň pokiaľ mu bolo oznámené, že dôvody neboli dôležité, resp. postačujúce, vyvinie aktivitu na ich preukázanie. Ak bol následne na pojednávaní dňa 17.12.2020 vydaný rozsudok pre zmeškanie, nemožno hodnotiť takýto postup súdu ako prekvapivý.

7. Voči tomuto uzneseniu podal žalovaný odvolanie v zákonom stanovenej lehote s tým, že žalovaný odôvodňuje odvolanie voči uzneseniu o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 06.09.2021, č. k. 12Csp/29/2019-162 tým, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal v napadnutom uznesení s námietkami žalovaného uvádzanými v návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný mal za to, že v danej prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom poukazuje na ust. § 274 CSP, nakoľko žalovaný, resp. jeho právny zástupca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 17.12.2020 včas a vážnymi okolnosťami. V zmysle ust. § 274 CSP „na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.“ Žalovaný v predmetnej veci uviedol, že jeho právny zástupca ospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, vyjadril výslovný nesúhlas konať v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu a zároveň žiadal o odročenie pojednávania. Právny zástupca žalovaného oznámil konajúcemu súdu dňa 15.12.2020, že sa nebude môcť na pojednávaní, ktoré bolo vytyčená na dňa 17.12.2020 dostaviť z dôvodu jeho práceneschopnosti, pre jeho zdravotný stav, ktorý spočíva vo vážnom zranení hornej končatiny, že je po operácii a v súčasnosti je liečený s diagnózou S51.7S51.7 - Viacnásobné otvorené rany predlaktia s poranením svalu a šľachy ohýbača a vystierača na úrovni predlaktia, s tým, že jeho pohyb je dočasne obmedzený (nefunkčnosť ruky daná obmedzeným rozsahom ohýbačov predlaktia, obmedzenou hybnosťou prstov a ostatných funkcií ruky a predlaktia, a tým aj dočasne obmedzenie písania a riadenia motorového vozidla). Z priloženého potvrdenia o práceneschopnosti od ošetrojúceho lekára je zrejme, že právny zástupca sa z úrazu liečil v okrese Brezno, v obci Šumiac, kde sa až na výnimky kontrolných vyšetrení a neskorších rehabilitácií zdržiaval počas jeho práceneschopnosti. Rovnako je potrebné poznamenať, že právny zástupca vzhľadom na poranenie užíval väčšie množstvo liekov, predovšetkým na bolesť, ktoré sú spôsobilé obmedziť možnosť riadne viesť motorové vozidlo, ale ktoré mali za následok aj malátnosť, ospalosť a utlmenie organizmu, a ktoré mal právny zástupca už predpísané z NsP Poprad, ako Novalagin a Medoclav. Práve aj skutočnosť, že právny zástupca požíval tieto lieky, ktoré ho utlmovali a mali vplyv aj na zmyslové vnímanie skutočností, nebolo možné, aby sa právny zástupca dňa 17.12.2020 dostavil na pojednávanie, nakoľko ak by aj opomenul problémy súvisiace s transportom právneho zástupcu z obce G. do Y., právny zástupca bol „nadopovaný“ liekmi, ktoré obmedzovali jeho vnímanie a fyzický a duševný stav do takej miery, že ak by aj bol

prítomný osobne, nedokázal by vzhľadom na účinky liekov náležite uplatňovať za žalovaného jemu patriace procesné práva a riadne poskytovať žalovanému právnu pomoc na predmetnom pojednávaní. Zároveň bol právny zástupca počas PN mimo kancelárie, a teda z objektívnych dôvodov nebolo možné odovzdanie agendy a listín z advokátskeho spisu pre účely riadneho prevzatia právneho zastúpenia iným právnym zástupcom advokátom žalovanej. Pre úplnosť tiež uviedol, že právny zástupca utrpel dané zranenie pri práci na záhradnej chatke, keď s flexou a rezným kotúčom orezával obklad pre umiestnenie okenného parapetu, pričom rezný kotúč sa mu dostal pod rukáv bundy a začal rezať predlaktie, flexu už sám nedokázal vypnúť, stroj vypol až privolaný sused z elektryny. Rezný kotúč ho poranil na vnútornej strane predlaktia, kde volárne 8 cm priečna rana s nerovnými okrajmi. Rana siahala do hĺbky cez fasciu (obal svalu), v rane ostali viditeľné kýpte šliach a svalov, a to palmaris longus, subtotálna lézia šľ. m. flexor carpi radialis. Pri operačnom chirurgickom zákroku v plnej narkóze bola vykonaná revízia, necrectomia (operačné odstránenie odumretého tkaniva), debridement (odstránenie nekrotického tkaniva), sutúra tendinis (zošitie šliach) MFCR, MFCU, MPL. Právny zástupca žalovanej túto prekážku - zdravotné indispozície v termíne nariadeného pojednávania ospravedlňoval aj v iných súdnych konaniach, ako napríklad v trestnom konaní na Okresnom súde Kežmarok vedenom pod sp. zn. 1T/37/2015, ďalej vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod 10P/39/2020, kde mu zo strany konajúcich súdov bol tento dôvod neúčasti uznaný za dôležitý a pojednávania boli odročené na neskoršie termíny. O to viac prekvapil postup súdu prvej inštancie v tomto konaní, kde konajúci súd túto prekážku - zdravotné indispozície právneho zástupcu, ako dôvod pre odročenie pojednávania neuznal. Z odôvodnenia uznesenia o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že konajúci súd ospravedlnenie právneho zástupcu vyhodnotil tak, že právny zástupca nepredložil dôkaz preukazujúci ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti, resp., že takýto dôkaz predložený nebol a že neexistuje, nakoľko právny zástupca žalobcu nedal súhlas so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu s poukazom na skutočnosť, že potvrdenie obsahuje jeho osobné údaje, ktoré si neželá zverejňovať. Žalovaný mal za to, že takýto postup konajúceho súdu je svojvoľný, arbitrárny a nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Konajúci súd mal vedomosť o tom, že právny zástupca žalovaného je práceneschopný, tento náležite ospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami, potvrdením o vážnom zranení, čo konajúci súd sám potvrdil, avšak výlučne z dôvodu, že právny zástupca žalovaného nedal súhlas na založenie potvrdenia do spisu, svojvoľne vyhodnotil, že dôkaz preukazujúci ospravedlnenú neprítomnosť neexistuje, aj keď mal vedomosť o jeho existencii. Žalovaný uviedol, že v zmysle ust. § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie. Žalovaný mal za to, že jeho právny zástupca bol neprítomný na pojednávaní z ospravedlniteľného dôvodu, preto konajúci súd nemal rozhodovať rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko nesúhlas so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu nemôže v žiadnom prípade diskvalifikovať relevantnosť a existenciu ospravedlniteľného dôvodu. Žalovaný uviedol, že potvrdenie o práceneschopnosti právneho zástupcu je len dokladom preukazujúcim daný faktický stav, ktorý nemožno opomenúť ani tým, že nebude daný súhlas na založenie takéhoto potvrdenia do spisu. Opomenuteľný dôvod, a to vážne zranenie právneho zástupcu žalovaného, pre ktoré sa nemohol zúčastniť na predmetnom pojednávaní, nie je závislé na existencii alebo neexistencii potvrdenia zranenia, nakoľko žiadna listina nie je spôsobilá „zrušiť“ zranenie, práve naopak, listina preukazujúca práceneschopnosť pre zranenie je len listinou konštatujúcou takéto zranenie. Z uvedeného dôvodu malo byť pri posúdení opomenuteľného dôvodu skúmanie nie existencie listiny, ktorá by potvrdzovala alebo nepotvrdzovala zranenie a práceneschopnosť ako opomenuteľný dôvod, ale ako opomenuteľný dôvod mal byť skúmaný faktický stav, či právny zástupca žalovaného zranenie mal a či ho diskvalifikovalo na prácu bez ohľadu na existenciu či neexistenciu listiny toto potvrdzujúcej navonok. Tvrdenie konajúceho súdu, že „nakoľko právny zástupca žalovaného predložil súdu potvrdenie o práceneschopnosti, avšak nesúhlasil s tým, aby bolo založené do spisu, súd ho upozornil, že na takéto potvrdenie o práceneschopnosti nebude prihliadať, pokiaľ nebude môcť byť založené do spisu. Napriek tomu, že právny zástupca žalovaného bol súdom informovaný, nedoložil súdu svoj súhlas so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu a tak bolo toto potvrdenie o práceneschopnosti zo spisu odstránené a súd naň neprihliadal. Keďže v konečnom dôsledku právny zástupca žalovaného nedoložil žiadny dôkaz o svojej práceneschopnosti, súd mal za to, že ani v čase pojednávania a vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie neexistovali dôvody odročenia pojednávania“ výlučne z dôvodu nedania súhlasu na založenie listiny potvrdenia práceneschopnosti do spisu, pričom listina má len navonok potvrdiť faktický stav, je právne svojvoľný, arbitrárny a právne neudržateľný. Zároveň uviedol, že nemožno prisvedčiť tvrdeniam konajúceho súdu, že žalovaný mal možnosť si zvoliť iného advokáta, prípadne, že sa mal advokát dať zastúpiť, nakoľko až do 16.12.2020, kedy právny zástupca dostal

odpoveď od konajúceho súdu o tom, že tento neakceptuje ospravedlnenie, nemohol žalovaný ani jeho právny zástupca predpokladať, že konajúci súd k uvedenému dôvodu neprítomnosti na pojednávaní zaujme práve taký právny postoj, že žiadosti o odročenie nevyhoví. Poznamenal, že pri uvedenom dôvode, práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného, tento ani žalovaný nemohli predpokladať, že práceneschopnosť, pre tak závažné zranenie, vyhodnotí súd ako neospravedlniteľný dôvod. Navyše podľa žalovaného z vyššie opísaných objektívnych dôvodov nebolo možné a už vôbec nie v tak krátkom čase (v priebehu len niekoľkých hodín) odovzdať agendu a listiny z advokátskeho spisu inému právnomu zástupcovi žalovanej. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca teda v zmysle uvedeného nezmeškal pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie z neospravedlniteľného dôvodu, ale pre nesprávne právne posúdenie konajúceho súdu, keďže tento nesprávne rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, aj keď na takéto postup neboli dané dôvody v zmysle ust. § 274 CSP. Žalovaný odôvodnil odvolanie voči uzneseniu o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie tým, že konajúci súd rozhodol zamietavo o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie aj napriek tomu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia pre zmeškanie a zároveň, s prihliadnutím na kontumačnú povahu rozhodnutia, sa konajúci súd nezaoberal náležitým právnym posúdením, kde by skúmal oprávnenosť jednotlivých nárokov žalobcu, a kde by vyhodnocoval aj prostriedky procesnej obrany žalovaného. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd uznesenie o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 06.09.2021, č. k. 12Csp/29/2019-162 zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. K podanému odvolaniu žalovaného proti uzneseniu zo dňa 06.09.2021, ktorým súd zamietol návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa žalobca vyjadril tak, že sa nemožno stotožniť s právnou argumentáciou žalovaného, že neboli naplnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Žalobca poukázal na to, že súd v predmetnej právnej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 17.12.2020, sp. zn.: 12Csp/29/2019-120, nakoľko sa žalovaný ani právny zástupca žalovaného na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 17.12.2020 nedostavili, hoci boli súdom oboznámení, že dôvod, ktorý právny zástupca žalovaného uviedol v žiadosti o odročenie nepovažuje súd za dôležitý v zmysle § 183 ods. 4 CSP. Žalobca ďalej dôvodil, že podľa ustanovenia § 183 ods. 1 CSP možno pojednávanie odročiť iba v prípade existencie dôležitých dôvodov. Ustanovenie § 183 ods. 3 CSP ukladá povinnosť strane, resp. jej právnomu zástupcovi žiadať o odročenie termínu pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvie alebo sa o ňom mohla dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohla predpokladať. Súčasne je v žiadosti o odročenie termínu pojednávania potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie pojednávania, ale je potrebné aj preukázať ich dôvodnosť. Uvedené podľa žalobcu deklaroval aj najvyšší súd, napr. v uznesení sp. zn. 3Cdo 167/2010. Podľa žalobcu strana sporu, príp. jej zástupca sú povinní preukázať lekársym potvrdením existenciu nepriaznivého stavu a súčasne advokát musí preukázať, že od neho nemožno spravodlivo žiadať, aby sa v konaní nechal zastúpiť iným advokátom a pod. Žalobca ďalej uviedol, že v danom prípade právny zástupca žalovaného oznámil súdu len dva dni pred pojednávaním, t. j. 15.12.2020, že sa nebude môcť zúčastniť pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, hoci bol práceneschopný od 07.11.2020. Nebola preto splnená podmienka bezodkladnosti. S poukazom na uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že aj námietky žalovaného o tom, že sa o nevyhovení žiadosti o odročenie pojednávania dozvedel až dňa 16.12.2020 a nemohol odovzdať agendu inému právnomu zástupcovi, absolútne irelevantné. S poukazom na uvedené skutočnosti mal žalobca za to, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania žalovaného v rozsahu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnutý rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd potvrdil odvolaním žalovaného napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. Podľa § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

11. Podľa § 277 ods. 3 CSP, návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní od kedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

12. Podľa § 274 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydanie rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Podľa § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

14. Podľa § 356 písm. b) CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

15. Citované ustanovenie vymedzuje podmienky, ktorých kumulatívne naplnenie znamená rozhodnutie sporu súdom prvej inštancie formou rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ak je teda predmetom sporu splnenie určenej povinnosti a žalobca (jeho zástupca) navrhne vzhľadom na absenciu žalovaného rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, súd musí vyhodnotiť, či žalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, či bol patrične poučený o následkoch nedostavenia sa a či svoju neprítomnosť adekvátne ospravedlnil, t. j. včas a vážnymi okolnosťami. Zrušenie vyhláseného rozsudku pre zmeškanie žalovaného je potom možné súdom prvej inštancie za splnenia podmienok určených v ust. § 277 ods. 2 CSP.

16. V danom prípade žalovaný doručil súdu prvej inštancie návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie dňa 12.02.2021, a to podľa § 277 ods. 2 CSP. O tomto návrhu bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie č. k. 12Csp/29/2019-162 zo dňa 06.09.2021. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie bol podaný včas, teda v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podľa § 273 CSP, avšak nebola splnená podmienka spočívajúca v preukázaní ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý žalovaný zmeškal účasť na pojednávaní. Žalovaný podľa súdu prvej inštancie nepreukázal dôvod zmeškania pojednávania, keďže nemohol prihliadať na listinu (doklad o práceneschopnosti), nakoľko právny zástupca žalovaného nedal súhlas na jej založenie do spisu. Podľa názoru súdu prvej inštancie pri preukazovaní zdravotného stavu či už za účelom odročenia pojednávania alebo za účelom zrušenia rozsudku pre zmeškanie bola strana, ktorá takýto postup navrhla, povinná strpieť aj sprístupnenie informácií o jej zdravotnom stave. V opačnom prípade nebolo možné posúdiť existenciu ospravedlniteľného dôvodu. Navyše súd prvej inštancie dôvodil, že právny zástupca nijakým spôsobom nepreukázal, že mu mohlo zranenie ruky znemožniť účasť na pojednávaní. V tejto súvislosti súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že objektívne mohla byť právnemu zástupcovi žalovaného sťažaná možnosť riadiť motorové vozidlo, avšak uvedená skutočnosť nemohla mať charakter neprekonateľnej prekážky účasti na pojednávaní. Námietku právneho zástupca žalovaného o užívaní liekov proti bolesti vyhodnotil súd prvej inštancie tak, že táto zostala v rovine tvrdení, keďže nikdy nebola preukázaná. Okrem toho súd prvej inštancie ustálil, že právnemu zástupcovi žalovaného nič nebránilo, aby zorganizoval zastupovanie žalovaného iným právnym zástupcom, a to najmä v súvislosti s preberaním poštových zásielok a následne oznámením zranenia právneho zástupcu s dostatočným predstihom. V odôvodnení rozhodnutia poukázal tiež na to, že účasť právneho zástupcu na pracovisku nebola nutná, keďže postačovalo len pripojenie na internet pre účely zabezpečenia účasti na pojednávaní. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil zamietnutie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie stotožnil a rozhodnutie potvrdil, pričom v podrobnostiach na tieto odkazuje. Navyše odvolací súd konštatuje, že vychádzajúc z účelu a povahy predmetného procesného inštitútu možno vyvodiť, že ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 2 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa na pojednávanie nemohol dostaviť, čo v danom prípade naplnené nebolo, keďže v danom prípade oznámil právny zástupca žalovaného súdu prvej inštancie len 2 dni pred pojednávaním, t. j. 15.12.2020, že sa nebude môcť zúčastniť pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, hoci mal byť práceneschopný od 07.11.2020 a zásielka mu bola doručená fikciou dňa 28.11.2020. Preto v danom prípade nebola splnená podmienka bezodkladnosti tak, ako to predpokladá ust. 183 ods. 3 CSP. Neobstojí ani tvrdenie, že žalovaný mal krátky čas na poverenie iného právneho zástupcu, a to práve s ohľadom na skutočnosť, že od 07.11.2020 bol dlhodobo práceneschopný. Pokiaľ žalovaný vo svojom odvolaní argumentoval tým, že napriek nesúhlasu založiť do spisu potvrdenie o práceneschopnosti právneho zástupcu žalovaného, mal súd

prihliadať a posudzovať faktický stav bez ohľadu na existenciu takéhoto potvrdenia, nie je dôvodná, keďže je povinnosťou strán sporu ako aj ich právnych zástupcov preukázať dôvody, pre ktoré by malo byť pojednávanie odročené. A to osobitne za situácie, keď právny zástupca žalovaného nesúhlasil so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu napriek upozorneniu súdu, že v takomto prípade na tento doklad nebude prihliadať. Aj podľa odvolacieho súdu takéto konanie zo strany právneho zástupcu žalovaného nemôže požívať právnu ochranu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil podľa 387 ods. 1, 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

17. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie vyhovel. Rozsudok pre zmeškanie prichádza do úvahy len vtedy, keď sú súčasne splnené všetky zákonom stanovené podmienky v rovnakom čase, čo v danom prípade splnené bolo. Podanie odvolania proti kontumačnému rozsudku predpokladá, že žalovaný popiera existenciu podmienok ustanovených v § 274 CSP. Žalovaný tak nemôže namietat existenciu ospravedlniteľného dôvodu pri splnení podmienok zákona, keďže vtedy má uplatniť návrh na zrušenie kontumačného rozsudku, ale nespĺnenie zákonných podmienok vo forme absencie niektorého z predpokladov ustanovených v zákone pre vydanie kontumačného rozsudku. Ide napr. o absenciu zákonného poučenia o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie alebo absenciu návrhu žalobcu na vydanie kontumačného rozsudku podľa § 274 CSP a pod. Žalovanému sa v konaní nepodarilo preukázať absenciu žiadneho z predpokladov stanovených v zákone pre vydanie kontumačného rozsudku, ale ani existenciu ospravedlniteľného dôvodu, pre ktorý pojednávanie vo veci nariadené súdom prvej inštancie zmeškal. Rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP môže súd rozhodnúť rozsudkom, keď už vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom žalobca vydanie rozsudku pre zmeškanie navrhol a žalovaný a právny zástupca žalovaného sa na toto pojednávanie nedostavili. Z obsahu spisového materiálu je nesporné, že súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP na pojednávaní a na základe návrhu žalobcu, keďže žalovaný sa na pojednávanie nariadené v dostatočnom časovom predstihu v prejednáwanej veci nedostavil, hoci bol naň včas a riadne predvolaný. V predvolaní na pojednávanie súd žalovaného dostatočne a jasne poučil o následkoch nedostavenia sa, ako aj o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, pričom žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu neprítomnosť neospravedlnil včas, keď síce oznámil 2 dni pred nariadeným pojednávaním, že sa nebude môcť on a žalovaný zúčastniť pojednávania s tým, že požiadal o odročenie pojednávania, na čo mu súd prvej inštancie obratom oznámil, že v zmysle § 183 ods. 4 CSP toto oznámenie neakceptuje a dôvod, ktorý uviedol právny zástupca žalovaného nepovažuje za dôležitý, keďže právny zástupca žalobcu mal byť práceneschopný už od 07.11.2020, túto skutočnosť oznámil právny zástupca žalovaného len 2 dni pred pojednávaním. Podľa súdu prvej inštancie nebolo možné považovať takéto ospravedlnenie žalovaného za včasné, keďže vedel, že práceneschopný bude dlhšiu dobu, mohol túto skutočnosť oznámiť skôr, mohol sa dať substitučne zastúpiť a mal dostatok času dať sa zastúpiť iným advokátom. Navyše za situácie, kedy boli tak žalovaný ako aj právny zástupca žalovaného súdom oboznámení, že dôvod, ktorý právny zástupca žalovaného uviedol v žiadosti o odročenie pojednávania nepokladal súd prvej inštancie za dôležitý v zmysle § 183 ods. 4 CSP. Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní posudzuje vždy len súd. Sú to okolnosti takej závažnej povahy, ktoré žalovanému znemožňujú účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine a pod.), preto posúdenie ich vážnosti závisí od úvahy súdu.

18. Pri návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP na pojednávaní súd skúma len splnenie procesných podmienok pre vyhlásenie takéhoto rozhodnutia, medzi ktoré nesporne patrí, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a v predvolaní poučený o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, napriek tomu svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Sú v takomto prípade nárok uplatnený žalobcom z hľadiska hmotného práva neposudzuje a neprihliada ani na prípadnú aktivitu žalovaného. Sú sa preto zaoberá len tým či boli splnené zákonné predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, pretože zákonná úprava vychádza z prezumpcie správnosti rozsudku, súd je v takomto prípade oprávnený posúdiť len to či okolnosti uvádzané a preukázané žalovaným a zistené súdom možno považovať za ospravedlniteľný dôvod neprítomnosti žalovaného, a to za predpokladu, že sa z pojednávania ospravedlnil. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 184/2019 z 30.06.2010 ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 153 OSP v znení účinnom do 30.06.2015, aktuálne § 274 CSP, sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane

a neboli mu vopred známe, pričom boli príčinou, že sa nemohol na pojednávanie dostaviť, prípadne svoju neúčast' vopred riadne ospravedlniť, a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie konania. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa, hoci mu objektívne znemožňovala účasť na pojednávaní, ak žiadne objektívne okolnosti nebránili tomu, aby svoju neúčast' včas neospravedlnil.

19. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko sa žalovaný a ani právny zástupca žalovaného na pojednávanie nedostavili, ktoré sa konalo dňa 17.12.2020, hoci boli súdom oboznámení, že dôvod, ktorý právny zástupca žalovaného uviedol v žiadosti o odročenie pojednávania nepokladá za dôležitý v zmysle § 183 ods. 4 CSP. Ust. § 183 ods. 3 CSP ukladá povinnosť strane, resp. jej právnomu zástupcovi, žiadať o odročenie termínu pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvie alebo sa mohla dozvedieť alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohla predpokladať. Súčasne je v žiadosti o odročenie termínu pojednávania potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie, ale je potrebné ich aj preukázať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 167/2010, podľa ktorého strana sporu, prípadne jej právny zástupca, sú povinní preukázať lekársnym potvrdením existenciu nepriaznivého stavu a súčasne advokát musí preukázať, že od neho nemožno spravodlivo žiadať, aby sa v konaní nechal zastupovať iným advokátom. V danom prípade právny zástupca žalovaného oznámil súdu len 2 dni pred pojednávaním, že sa nebude môcť zúčastniť pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, hoci mal byť práceneschopný od 07.11.2020. Aj podľa odvolacieho súdu nebola splnená podmienka bezodkladnosti. Okrem toho odvolací súd konštatuje, že právny zástupca žalovaného nesúhlasil so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu, a to napriek tomu, že v takomto prípade naň súd nebude prihliadať, pričom súd prvej inštancie oznámil, že nevyhovet žiadosti o odročenie pojednávania.

20. Odvolaciu námietku žalovaného týkajúcu sa toho, že sa o nevyhovení žiadosti o odročenie pojednávania dozvedel až 16.12.2020 a právny zástupca nemohol odovzdať agendu inému právnomu zástupcovi, neobstojí. Právny zástupca žalovaného mal byť práceneschopný od 07.11.2020 a predvolanie na termín pojednávania mu bolo doručené dňa 28.11.2020, preto neobstojí tvrdenie, že žalovaný mal krátky čas na poverenie zastupovaním iného právneho zástupcu.

21. Námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že napriek nesúhlasu založiť do spisu potvrdenie o práceneschopnosti žalovaného, mal súd prihliadať a posudzovať faktický stav bez ohľadu na existenciu takéhoto potvrdenia, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že je povinnosťou strán sporu, resp. ich zástupcov preukázať dôvody, pre ktoré malo byť pojednávanie odročené. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že právny zástupca žalovaného nesúhlasil so založením potvrdenia o práceneschopnosti do spisu napriek upozorneniu, že sa naň nebude prihliadať. Za danej situácie takéto konanie žalovanej strany nemôže požívať právnu ochranu.

22. Námietku žalovaného o absencii poučenia o lehote na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu neplynutia lehôt na podanie odvolania v zmysle § 8 písm. a), § 90 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nákazlivých ľudských chorôb, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že uvedený nedostatok nie je relevantný, nakoľko súd skúmal len splnenie procesných podmienok pre vydanie zmeškaného rozsudku, medzi ktoré nepatrí poučenie o podaní odvolania. Vytýkaný nedostatok tak mohol mať význam len z hľadiska uplynutia, resp. neuplynutia lehoty na podanie odvolania, čo však v danom prípade sporné nebolo, keďže lehota na podanie opravného prostriedku bola splnená. Obdobný záver platí aj v prípade poučenia v lehote na podanie odvolania voči výrokom I., II., III. rozsudku pre zmeškanie. Preto nebolo porušené právo na spravodlivý proces na strane žalovaného, ktoré malo spočívať v tom, že súd prvej inštancie uprel žalovanému jemu patriace procesné práva v takej intenzite, ktoré by malo za následok odňatie práva na konanie pred súdom.

23. Pokiaľ odvolateľ namietal vecnú nesprávnosť výroku o trovách konania, odvolací súd konštatuje, že v danom prípade sa žalobcom uplatnený nárok z hľadiska hmotného práva neposudzuje, a preto sa ani odvolací súd nemohol zaoberať námietkami žalovaného, ktoré sa týkali nesprávnosti výroku o trovách konania.

24. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že ak boli splnené všetky zákonné podmienky pre to, aby súd vydal v prejednávanej veci rozsudok pre zmeškanie, nie je možné odvolaniu

žalovaného vyhovieť. Pokiaľ žalobca na pojednávaní navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, pri súčasnom splnení ostatných podmienok stanovených v § 274 CSP, musel jeho návrhu vyhovieť.

25. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)